آمار فروش نجومی برخی فیلم‌های هندی دروغ است

نیرنگ بزرگ در بالیوود

گزارش

هندوزبان توسط کمپانی شخصی کاروان جوهر که دارما پروداکشن نامیده می‌شود و پیشینه‌ای ۴۵ ساله دارد، تهیه شده است. این استودیو بسیاری از آثار محبوب و پرفروش سینمای هند را تولید کرده، اما چند سالی است که کفگیرش به ته دیگ خورده و اوضاع اقتصادی‌اش اسفناک شده است. به گزارش «ایندی‌پندنت» راه‌حل از منظر مدیران این استودیو و کمپانی‌های مشابه این بوده که با رشوه دادن به رسانه‌ها و خریدن آرا و نظرات آنها تبلیغات مثبت درباره فیلم‌های در آستانه اکران‌شان را تشدید کنند و مدعی شوند که سطح کیفی آثارشان بالاست. مطالعات نشان داده که این سیاست همیشه اثربخش بوده و فیلم‌هایی که طی هفته‌های منتهی به اکران‌شان مورد تحسین ولو غیرواقعی رسانه‌ها قرار گرفته‌اند، گیشه‌های پرباری داشته‌اند. این کاری بود که کاران جوهر نیز برای فیلم «جیگرا» انجام داد و بعضی رسانه‌ها چنان در تمجید از این فیلم اغراق کردند که در روزهای اول صف‌های طویل مردم برای خرید بلیت جیگرا تشکیل شد؛ صف‌هایی که البته دوام چندانی نداشتند و با دیده شدن فیلم توسط گروه‌های اول استقبال‌کننده و رو شدن ضعف‌های فیلم به آرامی رو به کوچک شدن رفت و دست‌های متقلبان رو شد و نیرنگ‌های بزرگ در بالیوود نمودی آشکارتر از گذشته یافت.

وصال روحانی- روزنامه‌نگار/ بررسی‌های جدید نشان می‌دهد بسیاری از آمارهای مبتنی بر توفیق نجومی فیلم‌های ساخت «بالیوود» جعلی بوده و آثاری در فتح گیشه‌ها و ربودن قلوب مردم «موفق» معرفی شده‌اند که در عالم واقعیت جز ناکامی سهمی در زمان اکرانشان نداشته‌اند. بالیوود (یا هالیوود هندی‌ها) سال‌هاست که فیلم‌های پولساز رو می‌کند و در کشورهای متعددی از جمله ایران پرطرفدار است، اما رونق آن طی هفت، هشت سال اخیر چنان کم شده که کمپانی‌های تولیدکننده فیلم مجبور شده‌اند با جعل آمار و ایجاد یک فضای صوری نشانگر موفقیت برای آثار خویش، از آشکار شدن شرایط بسیار بد حرفه‌ای و آمار نازل فروش‌شان جلوگیری کنند.
یک نمونه اخیر مربوط به فیلم «جیگرا» (شجاعت) به کارگردانی کاروان جوهر می‌شود. این فیلم

فروش اجباری ملک میراثی

آمار موجود نشان می‌دهد از سال ۲۰۱۹ به این‌سو اکثر آثار تولید شده توسط کمپانی «دارما پروداکشنز» فروش چندانی نداشته‌اند و در میان آثار سال ۲۰۲۴ آنها هم فقط یک فیلم قدری پولساز بود و کم‌وبیش «دخل و خرج» کرد و «یربه‌یر» شد. به این ترتیب بود که سود ۳٫۳ میلیون دلاری این کمپانی در پایان سال مالی ۲۰۲۳ به رقم اندک و حقارت‌بار ۶۸ هزار دلار در سال ۲۰۲۴ تنزل یافت. به گزارش «واریه‌تی» اینک افشا شده که دستمزد سازندگان بسیاری از فیلم‌های این استودیو ماه‌هاست که پرداخت نشده و کار شکایت آنها به محاکم قضایی کشیده شده است. به‌واقع کاران جوهر که ۵۲ سال سن دارد و کمپانی‌اش پس از مرگ پدر او در سال ۲۰۰۴ به وی ارث رسیده، درصدد فروش ۵۰ درصد از سهام این استودیو است تا بتواند دیون کلان خود را هرچه سریع‌تر به این و آن بپردازد.

دیگر باج نمی‌دهیم!

فیلم «جیگرا» که یک کار «تریلر» (دلهره‌آور) و اثری از ژانر جنایی است و وقایع آن در کشور تایلند روی می‌دهد، با بودجه‌ای ۹۰۰ میلیون روپیه‌ای (۱۰ میلیون دلاری) ساخته شده و از امتیاز حضور «آلیابات»، یکی از پرطرفدارترین هنرپیشه‌های زن بالیوود برخوردار است و این هنرمند حتی بخشی از بودجه تولید فیلم را هم از جیب خودش پرداخت کرده است. با این حال وقتی زمزمه درافتاد که این فیلم کیفیت لازم را ندارد و به تبع آن نمی‌فروشد، کاران جوهر و همکارانش دست به کار شدند تا با انجام وسیع‌ترین تبلیغات این ذهنیت را جا بیندازند جیگرا آن‌قدر خوب است که لاجرم فروش بالایی خواهد داشت. در همین راستا از سه، چهار هفته مانده به زمان اکران فیلم، بمباران تبلیغاتی مردم توسط رسانه‌های مرتبط با کمپانی دارما شروع شد و تیزرهای کوتاه این فیلم به روی شبکه‌های مجازی رفت و پوسترهای آن در جای‌جای شهرهای بزرگ نصب شد. در یک سایت خبری ادعا شد که تیزر کوتاه فیلم طی ۲۴ ساعت اولیه ۴۰ میلیون بازدیدکننده داشته است. چهار روز مانده به اکران فیلم نیز دارما اعلام کرد برخلاف روال مرسوم برای آثار جدید سینمایی، «جیگرا» طی زمان باقی‌مانده تا پخش فیلم برای ارباب جراید به نمایش درنخواهد آمد.
این اقدام هم ضربه‌ای به دنبال‌کنندگان یوتیوب و اینفلوئنسرها بود که عادت داشته و دارند که قبل از شروع اکران فیلم‌ها نقد آن را از دیدگاه رسانه‌ها بخوانند و هم نوعی پیام‌رسانی به وسایل ارتباط جمعی مبنی بر اینکه شاید از این به بعد و در دوران بعد از «جیگرا» هیچ رشوه و باجی به آنها برای تمجیدنویسی پرداخت نشود و استودیوها خودشان می‌دانند که در این راستا چه باید انجام بدهند.

بسیار دور از ایام طلایی

حداقل ۳۰ مفسر برجسته آثار بالیوودی که مورد پرس‌وجوی خبرنگاران اروپایی قرار گرفته‌اند، اذعان دارند که رشوه دادن به رسانه‌های بزرگ با این هدف که آنها از فیلم‌های جدید در آستانه اکران تعریف و «به‌به» و «چه‌چه» کنند امری مرسوم در این جامعه سینمایی است و این فرآیند دست‌کم در چهار دهه اخیر رشدی فزاینده داشته است. به گزارش رویترز آنها می‌گویند تمجید رسانه‌ها می‌تواند در هفته اول اکران فیلم‌ها حدود ۱۵درصد بر عایدی آن‌ها بیفزاید اما از هفته دوم به بعد حقیقت آشکار و کیفیت ضعیف این آثار مشخص خواهد شد و به تبع آن، شکوه کاذب آن‌ها رنگ خواهد باخت و فروش‌شان سیر نزولی چشمگیری خواهد یافت. این فرآیند سرشار از تقلب در حالی در بالیوود ریشه دوانده که هنوز امثال شاهرخ خان، امیرخان، هری تیک روشن، عرفان خان و سلمان خان بر بالیوود حکم می‌رانند و حضور صرف‌شان در هر فیلمی تضمینی بر فروش بالای ۲۰۰ و حتی ۳۰۰ میلیون دلاری آن آثار هنری است و آمیتا باچان افسانه‌ای که لقب پدرخوانده سینمای هند را یدک می‌کشد، حتی در ۸۳ سالگی نیز نقش «جوان اول» فیلم‌های بالیوود را ایفا می‌کند! میزان فساد و شائبه‌های مرتبط با ستارگان بالیوود به حدی است که گفته می‌شود آنها با مافیا همدست‌اند و از طریق آنها تقویت می‌شوند و در نتیجه نمونه‌ها و الگوهای بدی برای نوجوانان و جوانان در کشوری هستند که پس از چین پرنفوس‌ترین مملکت دنیاست. با این اوصاف مشخص می‌شود که سینمای هند از ایام طلایی و بالنسبه سالم‌تر خود و زمانی که امثال «سنگام» و «شعله» میلیون میلیون می‌فروختند و هزاران هزار نفر را به سینماها می‌کشاندند، چه فاصله عظیمی پیدا کرده و ریا و ظاهرسازی جای نمایش صادقانه را گرفته است.

مزدک بلوری، برگزیده هشتمین دوره جایزه «ابوالحسن نجفی» در گفت‌وگو با «ایران» عنوان کرد

مضامین اجتماعی و کمدی سیاه خواندنی ترند

گفت‌وگو

نوشته‌هایی از «باربارا پیم» که به تازگی به خاطر ترجمه اثری از این نویسنده موفق به دریافت عنوان برگزیده هشتمین دوره جایزه ابوالحسن نجفی شده است.
بلوری در این ترجمه‌ها به سراغ نویسنده‌ای رفته که به جای خلق قهرمانانی که یکه‌تاز میدان هستند، شخصیت‌های آثارش نه قهرمانان، بلکه ناظران حاشیه‌نشین دنیا هستند. گپ و گفت امروزمان را با این مترجم و استاد دانشگاه می‌خوانید.

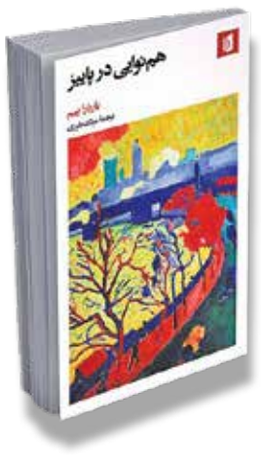

مریم شهبازی-روزنامه‌نگار/ «ادبیات از حاشیه‌های اجتماعی می‌درخشد»؛ این شاید بهترین توصیف از مسیری باشد که مزدک بلوری در ترجمه‌هایش دنبال می‌کند؛ مترجم آثار شاخصی همچون «زنان فوق‌العاده» و «هم‌نوایی در پاییز»،

آقای بلوری، به تازگی ترجمه شما از رمان «هم‌نوایی در پاییز» موفق به کسب عنوان برگزیده هشتمین دوره جایزه ابوالحسن نجفی شده است. این چندمین کتابی است که از باربارا پیم ترجمه کرده‌اید، چرا سراغ این نویسنده بریتانیایی رفتید؟ آیا برای ژانر اثر و اینکه در گونه کمدی اجتماعی بوده به سراغ او رفتید؟

«هم‌نوایی در پاییز» دومین اثری است که از این نویسنده ترجمه کرده‌ام؛ کتابی که نشر بیدگل آن را منتشر کرده است. «باربارا پیم» نویسنده‌ای انگلیسی است که در قرن بیستم زندگی می‌کرد. آثار او در ژانر کمدی اجتماعی قرار می‌گیرند، نوعی از کمدی که به انتقاد از هنجارها و رفتارهای اجتماعی می‌پردازد و آنها را هجو می‌کند. سبک نوشتاری‌اش هم خاص خودش است. آثار او هم از نظر شاخص‌های ادبی جایگاهی قابل قبول دارند و هم سرگرم کننده هستند. آنقدر که برخی منتقدان او را جین آستن قرن بیستم نامیده‌اند. به طور کلی، سبک و سیاق این نویسنده را خیلی پسندیدم و این شد که سراغ ترجمه آثارش رفتم.

اشاره‌ای به ماجرای ترجمه تازه‌تان داشته باشید.

رمان «هم‌نوایی در پاییز» رمانی با چهار شخصیت اصلی است؛ ادوین، نورمن، لتی و مارسیا. این چهار نفر در سال‌های پایانی میانسالی هستند و چیزی به بازنشستگی شان نمانده است. ماجرای رمان پیرامون آنان می‌گذرد. مضامین اصلی داستان پیر شدن و تنهایی و انزوایی است که در زمان پیری به سراغ انسان می‌آید.

آقای بلوری بیشتر از بُعد ساختاری به ترجمه این کتاب علاقه‌مند شدید یا بحث مضمون آن درمیان بود؟

هر دو برای من مهم بودند؛ هم سبک نوشتاری و هم مضامین مطرح شده در رمان. راستش این رمان را که خواندم به دلم نشست. قبل‌تر هم رمان «زنان فوق‌العاده» را از این نویسنده ترجمه کرده بودم. حالا هم که سراغ «هم‌نوایی در پاییز» رفتم. یکی از ویژگی‌های مهم این کتاب طنز زیرپوستی و سیاه آن است که مرا به ترجمه آن علاقه‌مند کرد.

شخصیت‌های این رمان یک ویژگی مشترک دارند، همگی تنها هستند، مسأله‌ای که نه فقط برای قرن بیستمی‌ها، بلکه برای انسان امروز هم یک دغدغه است. این مسأله چقدر در انتخاب شما مؤثر بوده؟

وجود مضامین اجتماعی در نوشته‌های پیم برای من جذاب است. من در انتخاب کتاب سختگیر هستم. گاهی بیشتر از هفت - هشت کتاب می‌خوانم تا بالاخره تصمیم به ترجمه یکی از آنها بگیرم. رمان «هم‌نوایی در پاییز» از همه جهت برای من جذاب بود. بحث تنهایی هم مسأله مهمی برای انسان امروز و مورد توجه نویسنده این رمان است؛ دردی که میان همه جوامع مشترک است. با اینکه رمان «هم‌نوایی در پاییز»، داستانی بسیار تیره و تاریک دارد، پایانش با حال و هوایی مثبت تمام می‌شود. در پایان داستان شخصیت‌ها دور هم جمع می‌شوند و یاد می‌گیرند که باید از همدیگر حمایت کنند و تنهایی‌شان را در همراهی با هم چاره کنند.

باربارا پیم همان‌قدر که در انتخاب شخصیت‌های زن جدیت دارد به مسائل خاص زنان هم توجه دارد؟

بله. حتی می‌توان گفت که آثارش در دسته ادبیات زنان قرار می‌گیرند. گذشته از توجهی که در این رمان به مسأله تنهایی دارد، دغدغه‌های زنان هم برای او مهم است. در رمان «زنان فوق‌العاده» هم که پیشتر از پیم ترجمه کرده‌ام، اصطلاح «زنان فوق‌العاده» به زنانی اشاره دارد که مردها وجودشان را نادیده می‌گیرند. زنانی که در کارهای کشیش‌نشین کمک می‌کنند، چای درست می‌کنند و در کلیسا گل‌آرایی می‌کنند. آنها در اداره‌ها هم باز چای و قهوه درست می‌کنند و کارهای خسته‌کننده‌ای مثل تهیه نمایه کتاب و نمونه‌خوانی و بایگانی انجام می‌دهند. نیازهای عاطفی‌شان را پنهان می‌کنند و معتقدند نباید اجازه داد این طور احساساتی خودشان را نشان بدهند. اما برعکس زن‌هایی که آشکارا جاذبه زنانه دارند به نظر نمی‌رسد زنان فوق‌العاده‌ای باشند و این طور زن‌ها لازم نیست خودشان را به زحمت بیندازند و کارهایی مثل شستن ظرف‌ها را انجام بدهند چراکه خیلی زود مورد توجه قرار می‌گیرند و... اما کسی زن‌های فوق‌العاده را نمی‌خواهد. نکته اینجاست که شخصیت داستان در نهایت تصمیم می‌گیرد کاری انجام بدهد که زندگی پربارتری داشته باشد. این است که می‌گویم رمان‌های او به مسائل زنان توجه دارند. نکته دیگر اینکه خانم پیم بیشتر سراغ افرادی می‌رود که همیشه در حاشیه هستند. همیشه کنار می‌ایستند و ماجراها را تماشا می‌کنند. در مقدمه‌ای که «الکساندر مک-کال اسمیت» نویسنده و محقق بر کتاب «هم‌نوایی در پاییز» نوشته هم به این نکته اشاره می‌شود: «این افراد همیشه در حاشیه اتفاق‌هایی هستند که در جایی دیگر رخ می‌دهد؛ آنها اساساً تماشاگرانی هستند که از زندگی پربارتر دیگران آگاهند، اما به این حقیقت نیز واقفند که خودشان هرگز جایی در آن دنیای پرجنب‌وجوش‌تر و پرشورتر نخواهند داشت. عشق به آنها تعلق ندارد؛ حسرت و آرزو آری، اما عشق نه.»

با توجه به دوره‌ای که پیم در آن زندگی کرده، ردپای جنگ جهانی دوم و اثراتی که بر زندگی انگلیسی‌های آن زمان داشته است، چقدر در این رمان و دیگر آثارش دیده می‌شود؟

اتفاقاً داستان این رمان در بستر همان دوران روایت می‌شود، زمانه‌ای که انگلستان مسیری رو به زوال را سپری می‌کند و شاهد از دست رفتن قدرت امپراطوری‌اش است. بخشی از وضعیت اجتماعی آن دوره در این رمان هم مشهود است.

تا پیش از ترجمه شما از آثار این نویسنده انگلیسی، مخاطبان ایرانی با آثارش آشنا شده بودند؟

گمان نمی‌کنم. تا قبل از ترجمه «زنان فوق‌العاده» هیچ اثری از باربارا پیم به فارسی ترجمه نشده بود.

به بحث جایزه بازگردیم، فکر می‌کنید وجود چه ویژگی‌هایی سبب جلب توجه هیأت داوران هشتمین دوره از جایزه ابوالحسن نجفی به اثر شما و انتخاب آن به عنوان اثر برگزیده شده است؟

مسئولان برگزاری جایزه به طور کلی به برخی از شاخص‌هایی که در انتخاب آثار برگزیده مؤثر است اشاره کرده‌اند. شاخص‌هایی که دایره گسترده‌ای از ویژگی‌ها را شامل می‌شود، از جمله سطح کیفی ترجمه و میزان انطباق آن با زبان فارسی معیار. مباحثی نظیر دقت مترجم در ترجمه اثرهم، ویژگی مهمی است. در کنار اینها مباحث بصری، همچون صفحه‌بندی و جلد کتاب هم مورد توجه‌شان بوده است. شاخص بودن خود اثر به لحاظ ارزش ادبی هم در انتخاب آثار برگزیده مؤثر است.

با آنکه جایزه ابوالحسن نجفی عمر چندانی ندارد اما از همان دوره اول برپایی‌اش جایگاه مقبولی میان اهالی کتاب و حتی جامعه کتابخوان پیدا کرد؛ دلیل این موفقیت را در چه می‌دانید؟

به گمانم یکی از مهم‌ترین دلایل آن به جایگاه علمی و ادبی زنده‌یاد ابوالحسن نجفی برمی‌گردد. استاد نجفی، مترجم مجربی بودند و آثار شاخصی را به فارسی ترجمه کردند. ترجمه‌هایی بسیار دقیق که از جمله بهترین‌ها به شمار می‌آیند. ترجمه ایشان از داستان مشهور «شازده کوچولو» یکی از بهترین ترجمه‌ها از این اثر است. در حوزه ادبیات و همچنین زبان‌شناسی نیز دست به تألیف کتاب‌های ماندگاری زده‌اند.

از جمله کتاب مشهور «غلط ننویسیم» که در کتابخانه اغلب اهالی رسانه و اهالی کتاب جاخوش کرده است.

بله، کتابی که من برای سال‌ها آن را به عنوان مرجعی مکمل به دانشجویان ترجمه معرفی کرده‌ام و حتی برخی نکات ویرایشی آن را هم تدریس می‌کردم. نام ابوالحسن نجفی به تنهایی برای اعتبار بخشی به یک جایزه کافی است.

حضور بزرگانی نظیر ضیاء موحد، مهستی بحرینی، عبدالله کوثری، حسین معصومی همدانی، موسی اسوار در جمع هیأت داوران این جایزه چقدر در اعتبار بخشی به آن اثرگذار بوده است؟

این دلیل مهم دیگری است که در اعتبار جایزه مؤثر بوده است. برگزارکنندگان این جایزه همگی افرادی خوشنام و البته پرآوازه هستند. به عنوان نمونه آقای کوثری که دراین جمع حضور دارند یکی از مترجمان سرشناسی هستند که هم ترجمه‌های شاخصی انجام داده‌اند و هم اینکه به مباحث نظری ترجمه تسلط دارند. از طرفی آقای محمدخانی که دبیرعلمی این جایزه هستند هم یکی از مدیران فرهنگی دلسوزند که در کنار سایر دست‌اندرکاران مؤسسه شهر کتاب با برپایی این جایزه کاری بزرگ انجام می‌دهند. سایر داوران هم همه از مترجمان بنام و از استادان شاخص رشته‌های تخصصی خودشان هستند. حتی داوران جوان‌تر این جایزه هم مترجمان خوشنام و باسابقه‌ای هستند. کسب این جایزه برای من افتخار بزرگی است.

چه پیشنهادی برای اثرگذاری جایزه‌ای همچون ابوالحسن نجفی برای افزایش فروش آثار منتخب دارید؟ به خصوص که در عرصه بین‌المللی، اعلام نتایج رویدادهایی نظیر «بوکر» و همچنین انتشار فهرست پرفروش‌های «نیویورکر» و دیگر رسانه‌ها اثر مشهودی در افزایش فروش کتاب‌های منتخب دارد!

به گمانم نتایج این جایزه هم تا حدی اثرگذار بوده است، البته نه در سطحی که اشاره کردید. واقعیت این است که نمی‌توانیم دراین رابطه مقایسه کنیم. همین که جامعه کتابخوان و از سویی اهالی کتاب به این جایزه توجه نشان می‌دهند و مترجم‌ها و ناشرها برای کسب آن باهم رقابت می‌کنند، اتفاق مهمی است. اگر به فهرست کتاب‌های منتخب این جایزه در چند سال گذشته و اثرگذاری‌اش در تجدید چاپ آنها نگاهی داشته باشید، خواهید دید که تا اندازه‌ای مؤثر بوده است. آن هم درشرایطی که برخی از این کتاب‌ها آثاری جدی هستند و مخاطب خاص دارند. فقط بحث کتاب‌های به اصطلاح پرفروش مطرح نیست.

جوایز ادبی چه تأثیری در سر و سامان بخشیدن به وضعیت بازار ترجمه دارند؟

از جوایز ادبی نمی‌توان انتظار چنین کاری را داشت. سر و سامان بخشیدن به وضعیت نابسامان ترجمه، کاری است که باید از حوزه‌های قانونی دنبال شود. تا وقتی به معاهده جهانی کپی رایت نپیوسته‌ایم وضعیت همین است و از هر کتابی چندین ترجمه روانه بازار می‌شود.

در آخر بگویید باز هم کتابی از باربارا پیم ترجمه خواهید کرد؟

بله، البته هم‌اکنون مشغول ترجمه اثر دیگری هستم. دقیق نمی‌دانم. اما باز هم اگر فرصتی باشد از این نویسنده ترجمه خواهم کرد.

ایران

انتشار اولین تصویر «بُت» حمید نعمت‌الله

با پایان فیلمبرداری «بُت»، اثر تازه حمید نعمت‌الله پس از پنج ماه اولین تصویر این فیلم منتشر شد.
«بُت» یک درام اجتماعی است و هفتمین فیلم سینمایی حمید نعمت‌الله پس از فیلم به نمایش درنیامده «قاتل و وحشی» است. لیلا حاتمی، محمدرضا فروتن، لیلی رشیدی، کاظم سیاحی، ایمان صیادبرهانی، الناز حبیبی، بانیپال شومن، مهتاب ثروتی، محمد ملک‌محمدی، الهام جسمانی، محمد زارع، نوید قاسمی و نوید پورفرج هنرمندانی هستند که دراین فیلم به ایفای نقش پرداخته‌اند. /ایسنا

خبر خوب برای طرفداران سریال «تاسیان»

قسمت چهارم سریال «تاسیان» بعد از ۲هفته توقیف دوباره عرضه شد.
سریال «تاسیان» به کارگردانی تینا پاکروان در چند وقت اخیر درگیر حواشی مختلفی بود. انتقادات تا جایی پیش رفت که ساترا اعلام کرد که این سریال مجوز نداشته است و بعد از آن هم قوه قضائیه پخش سریال را متوقف کرد. قسمت چهارم این سریال که قرار بود هفته پیش منتشر شود، در این مدت روی پلتفرم قرار نگرفت و این هفته در خبرهایی نسبت به آخرین وضعیت از سریال گفته شد که عوامل «تاسیان» و پلتفرم پخش کننده در حال اصلاح آن هستند. /مهر

تجلیل از هوشنگ مرادی کرمانی

نخستین رویداد فرهنگی هنری «هنرگان کتاب» با تجلیل از هوشنگ مرادی کرمانی، چهره سرشناس ادبیات داستانی کشورمان، به همت دفتر مطالعات و برنامه‌ریزی فرهنگی و کتابخوانی معاونت امور فرهنگی و پژوهشگاه فرهنگ، هنر و رسانه و با همکاری سازمان سینمایی و معاونت امور هنری برگزار شد.
به رغم نگرانی‌هایی که برخی از حذف نسخه چاپی کتاب دارند، مرادی دراین مراسم گفت: «روزی یکی از دوستانم از من پرسید، کتاب مکتوب به شکل امروزی تا کی می‌ماند؟ من پاسخ دادم «تا زمانی که مادران به فرزندشان شیر می‌دهند و زبان فارسی باقی است. زبان فارسی را باید تقویت کنیم و بهترین شیوه حفظ و گسترش این زبان، خواندن و نوشتن است.» دراین مراسم محسن جوادی، سرپرست معاونت فرهنگی، نادره رضایی، معاون هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و رائد فریدزاده، معاون سینمایی وزیر حضور داشتند. /ایبنا

انتشار پادکست سریال «افعی تهران»

پادکست سریال «افعی تهران»، ساخته سامان مقدم و با بازی پیمان معادی و به شکل رایگان منتشر شد.
در این پادکست که در قالب یک ساعت و هفت دقیقه در قالب «رادیو نت» منتشر شده، روایتی خلاصه شده از سریال «افعی تهران» شنیدنی است. «افعی تهران» به کارگردانی سامان مقدم بر اساس فیلمنامه پیمان معادی و پویا مهدوی‌زاده در پلتفرم فیلم‌نت ساخته شد و پیمان معادی، سحر دولتشاهی، مریلا زارعی، آزاده صمدی، بهادر مالکی و ... در آن به ایفای نقش پرداختند. /ایسنا